

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ

«Οί γυναίκες σήμερα αγωνίζονται όχι μονάχα για τὰ δικά τους δίκαια ἀλλὰ για τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος ὁλόκληρης, **γιατὶ πιστεύουμε στὴν ὑπερτάτη ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου ἀτόμου.** Ἐπειδὴ μόλις τώρα **κατωρθώσαμε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὶς παλιὰς προλήψεις, τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς νόμους,** ἐμεῖς οἱ γυναῖκες πιστεύουμε πὼς **ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκείας καὶ τῆς γνώμης** εἶναι οὐσιώδης προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συνείδησις τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης ἀπέναντι τῆς οἰκογένειας, τῆς κοινότητος καὶ τοῦ κράτους. Πιστεύουμε πὼς ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος θὰ πραγματοποιηθῇ **ὄχι μὲ ἐξωτερικὴ ἐπιβολὴ καὶ καταναγκαστικὰ μέτρα, ἀλλὰ μὲ αὐτοπειθαρχία καὶ αὐτοδίοικησιν.**»

Μαὐτὰ τὰ λόγια τελειώνει ὁ πρωτοχρονιάτικος χαιρετισμὸς τῆς προέδρου τῆς Ἀλλιάνας, κ. Κόρμπει-Δομπνὺ πρὸς τὰ μέλη — σωματεῖα τῆς Διεθνικῆς μας ὀργάνωσις. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ δίνεται ἓνα νέο περιχόμενον σὶν ἄγωνα μας, ἢ καλύτερα, τοποθετεῖται ὁ

ἄγωνας μας μέσα σὶν πλάσιον πὸν εἶναι ἀπαραίτητον γιὰ τὴ διεξαγωγὴν του.

Ὡς τώρα πιστεύαμε πὼς μπορούσαμε νὰ πάρουμε καὶ ἐμεῖς οἱ γυναῖκες τὰ δικαιώματά μας τὰ πολιτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ οικονομικά καὶ νὰ ἐξισωθοῦμε ὡς πολῖτες μὲ τοὺς ἄνδρες, στηριζόμενες σὶς βασικὰς ἀρχὰς κάθε ἐλεύθερης δημοκρατίας. Κι ὅπου αὐτὲς οἱ ἀρχὰς εἶναι σεβαστὲς, ὁ ἄγωνας μας εἶναι γόνιμος καὶ ὀλονένα κερδίζει ἔδαφος. Ὅπου ὁμως καταπατοῦνται τὰ **ἀνθρώπινα δικαιώματα,** ὅπου ἐκεῖνοι πὸν κατώρθωσαν, μὲ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, νὰ καταχτήσουν τὴν ἐξουσία καὶ τὴ μεταχειρίζονται, ὄχι γιὰ νὰ καλυτερέψουν τὴ θέσιν τῶν συμπολιτῶν τους, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταπιέσουν τοὺς ἀντιπάλους των, νὰ τοὺς ἐξοντώσουν, νὰ τοὺς φυλακίσουν ἢ νὰ τοὺς ἐκτοπίσουν, πὼς μπορεῖ νὰ βρῇ ἡ γυναῖκα τὸ δικίον της, ἢ γυναῖκα, τὸ πῶς ἀδύνατον, τὸ πῶς αἰσχρὰ ἐκμεταλλεζόμενον καὶ καταπιεζόμενον μέλος τῆς κοινωνίας; Θέλομε πολιτικά δικαιώματα, θέλομε ψῆφον, μὰ

τά θέλομε νά τά μεταχειριστοῦμε γιά νά καλύτερέ
ψομε τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Γιά νά βοηθήσομε νά
ὀργανωθῇ ἡ κοινωνία πάνω σὲ δικαιότερες βάσεις.
Γιά νά λείψει ἡ ἐκμετάλλεση τῶν πολλῶν ἀδυνάτων
ἀπὸ τοὺς λίγους δυνατοὺς. Γιά νά προστατέψομε τὴ
φτωχὴ μάνα. Γιά νά δώσομε τροφὴ καὶ μόρφωση
σὲ τὰ παιδιά. Γιά νά βοηθήσομε νά ζοῦν οἱ ἄν-
θρωποι πρὸ εὐτυχισμένοι. Σήμερα ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ
ἀδύνατη ἀγωνία γιὰ ὅλους. Καὶ γιὰ κείνους ἀκόμα
ποὺ καταδυναστεύουν, ὅσο καὶ γιὰ κείνους ποὺ κατα-
πιέζονται. Γιατὶ ὁ δυνάστης, ὁ τύραννος, ὁ δικτάτο-
ρας ζοῦν μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα τρόμου. Νιώθουν
πῶς στέκονται ἀπάνω σ'ένα ἠφαίστειο, ποὺ ἀργὰ ἢ
γρήγορα θὰ ξεσπάσει. Καὶ κοιτάζουν πῶς νά κρατη-
θοῦν μὲ κάθε τρόπο ἐκεῖ ποὺ βρίσκονται. Δὲ διατά-
ζουν μπροστὰ στὰ φοιχτότερα ἐγκλήματα. Βρισκόμα-
στε μέσα στὴ φοβερὴ ἀτμόσφαιρα ἐνὸς μεσαίωνα ὅπου
ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲ λογαριάζεται γιὰ τίποτα,
ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντίπαλος.

Μέσα σὲ μιὰ τέτια ἀτμόσφαιρα ποιά ἀπήχηση μπο-
ρεῖ νά βρῇ ἡ κραυγὴ τῆς γυναίκα ποὺ ζητᾷ δικαιο-
σύνη γιὰ τὸν ἑαυτὸ της ;

Αὐτὸ τὸ κατάλαβε σήμερον ἡ γυναίκα. Γιατὶ εἶδε ὅτι
παντοῦ ὅπου καταπατήθηκαν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώ-
ματα, ἔχασε κι ἐκείνη ὅσα εἶχε κερδίσει ἔπειτα ἀπὸ
πολλοὺς καὶ ἐπίμονους ἀγῶνες.

Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ φεμινισμοῦ, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα τους
ἐπιχειρήματα, ἰσχυρίζονται πῶς ἡ γυναίκα δὲν εἶναι
καμωμένη γιὰ τὴν πολιτικὴν, γιατί ἀφίνει νά τὴν κυ-
βερᾷ ἡ καρδιά της. Μακάρι νά εἶχε σήμερον ἡ πολι-
τικὴ λίγη περισσότερὴ ἀνθρώπινη καρδιά, λίγο περισ-
σότερο οἶκτο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη δυστυχία, λίγο ἀγά-
πη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, λίγη στοργὴ γιὰ τὰ παιδιά. Δὲ
θὰ βλέπαμε σήμερον κάθε κράτος νά τρώγει τὸ ἴδιο
τις σάρκες του, μὲ τὸ νά κατασπαράζει ὁ μισὸς πλη-
θυσμὸς τὸν ἄλλο μισό. Ἐν ὀνόματι τίνοσ ; μὲ ποῖο
δικαίωμα ; γιὰ ποῖο σκοπὸ ;

Γυναῖκες, μάνες, ἀδελφές, ἄς ἐμπιστευθοῦμε στὴν
καρδιά μας κι ἄς κλείσομε ταυτιὰ μας σὲ τις θεω-
ρίες καὶ σὲ τὰ δόγματα. Ἄς ζητήσομε γιὰ ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους τὸ δικαίωμα νά ζήσουν τὰ λίγα χρόνια ποὺ
θὰ περάσουν ἀπάνω σαυτῶν τὸν πλανήτη μὲ λίγη ἄνε-
ση, μὲ λίγη χαρὰ, πρὸ πάντων ὅμως μὲ ἐλευθερία. Μόνο
μέσα σὲ μιὰ τέτια κοινωνία θὰ μπορέσει καὶ ἡ γυναίκα
νά ζήσει τὴ ζωὴ της ὡς ἄνθρωπος, νά χαρῇ καὶ νάνα-
πτύξει ὅλες τις ἰκανότητες ποὺ τῆς ἐχάρισε ἡ φύση καὶ
νά ἐργαστῇ καὶ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ.

Ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας ἄς εἶναι ἡ πίστη
μας.

Ἡ καλωσύνη ἄς εἶναι ὁ δὴγός μας.

Αὔ. Θ.